

Jan Paweł II

Narodzenie Jezusa tajemnicą radości, miłości i pokoju : Bożonarodzeniowe orędzie "Urbi et Orbi" : (25 grudnia 2002 r.)

Salvatoris Mater 5/2, 353-354

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W tę świętą noc spełnia się pradawna obietnica. Czas oczekiwania dobiegł końca i Dziewica wydaje na świat Mesjasza.

Jezus rodzi się dla ludzkości poszukującej wolności i pokoju. Rodzi się dla każdego człowieka udręczonego grzechem, potrzebującego zbawienia i spragnionego nadziei.

Tej nocy Bóg odpowiada na nieustanne wołanie ludów: «Przyjdź, Panie, zbaw nas!» Jego przedwieczne Słowo miłości przyjęło nasze śmiertelne ciało. *Sermo tuus, Domine, a regalibus sedibus venit*. Słowo weszło w czas. Narodził się Emmanuel – Bóg z nami.

W katedrach i w bazylikach, jak też w najmniejszych i najbardziej odległych kościołach we wszystkich stronach świata chrześcijanie śpiewają z przejęciem: «Dziś się narodził Chrystus Pan, Zbawiciel» (psalm responsoryjny).

2. Maryja «powiła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie» (Łk 2, 7).

Oto ikona Bożego Narodzenia: bezbronne niemowlę, które kobiece dłonie zawijają w ubogie pieluszki i składają w żłobie.

Któż mógłby pomyśleć, że ta maleńka istota ludzka jest «Synem Najwyższego» (Łk 1, 32)? Tylko Ona, Matka, zna prawdę i strzeże tajemnicy.

Tej nocy my także możemy wniknąć w Jej spojrzenie, by rozpoznać w tym Dziecięciu ludzkie oblicze Boga. Również my – ludzie trzeciego tysiąclecia – możemy spotkać Chrystusa i kontemlować Go oczyma Maryi.

Noc Bożego Narodzenia staje się w ten sposób szkołą wiary i życia. [...]

Bożonarodzeniowe orędzie „Urbi et Orbi” (25 grudnia 2002 r.)⁵

Narodzenie Jezusa tajemnicą radości, miłości i pokoju

1. «*Puer natus est nobis, et Filius datus est nobis* – Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany» (Iz 9, 5).

Przeżywamy dziś na nowo *tajemnicę Bożego Narodzenia*: również dla ludzi naszego czasu rodzi się to Dziecię, niosące światu zbawienie, a wszystkim ludziom radość i pokój. Wzruszeni stajemy przed szopką, aby wraz z Maryją spotkać Oczekiwanego przez narody, Odkupiciela człowieka, którego pragną wszystkie ludy.

Cum Maria contemblemur Christi vultum. Z Maryją kontemplujemy oblicze Chrystusa: w Dziecięciu owiniętym w pieluszki i złożonym w żłobie (por. Łk 2, 7) przychodzi Bóg, aby nas nawiedzić i skierować

⁵ „L'Osservatore Romano” 24(2003) nr 2, 22-23.

nasze kroki na drogę pokoju (por. Łk 1, 79). Maryja kontempluje Go, tuli i ogrzewa. Rozważa sens cudownych znaków, jakie otaczają tajemnicę *Bożego Narodzenia*.

[23] [...] 3. *Boże Narodzenie to tajemnica miłości!* To miłość Ojca, który posłał jednorodzonego Syna na świat, aby ofiarował nam dar swojego życia (por. 1 J 4, 8-9), Miłość «Boga-z-nami», Emmanuela, który przyszedł na świat, aby umrzeć na Krzyżu. W zimnej stajni, pogrążonej w ciszy dziewicza Matka, z sercem pełnym przeczuc, już przeżywa bolesny dramat Kalwarii. To będzie wstrząsająca walka pomiędzy światłem i ciemnością, pomiędzy śmiercią i życiem, nienawiścią i miłością. Księżę Pokoju, narodzony dziś w Betlejem, odda na Golgocie swoje życie, aby na świecie zapanowała miłość. [...]

5. *Chwalebna tajemnica Wcielonego Słowa!* Wraz z Tobą, dziewicza Matko, zatrzymujemy się w zamyśleniu przed żłóbkiem, w którym leży Dzieciątko, tak jak Ty zadziwieni wobec nieogarnionej łaskowości Boga. Użycz nam Twoich oczu, Maryjo, abyśmy wniknęli w tajemnicę ukrytą w kruchym ciele Twego Syna. Ucz nas rozpoznawać Jego oblicze w dzieciach każdej rasy i kultury. Wspomóż nas, abyśmy byli autentycznymi świadkami Jego przesłania pokoju i miłości, by również ludzie naszych czasów, naznaczonych wciąż wielkimi konfliktami i niesłyszana przemocą, umieli rozpoznać w Dziecięciu, które trzymasz w ramionach, jedynego Zbawcę świata, niewyczerpane źródło prawdziwego pokoju, którego tak bardzo pragnie każde ludzkie serce. *Natus est nobis Salvator mu.*

COLLOQUIA CUM FIDELIBUS CORAM

Audycja generalna
(16 października 2002 r.)⁶

Modlitwa różańcowa w życiu Kościoła

1. Podczas mojej ostatniej podróży do Polski modliłem się do Matki Bożej następującymi słowami: «Matko Najświętsza, (...) wypraszaż także i mnie siły ciała i ducha, abym wypełnił do końca misję, którą mi zlecił Zmartwychwstały. Tobie oddaję wszystkie owoce mego życia i posługi; Tobie zawierzam losy Kościoła; (...) Tobie ufam i tobie raz jeszcze wyznaję: *Totus Tuus, Maria! Totus Tuus! Amen*» (Kalwaria Zebrzydowska, 19 sierpnia 2002 r.). Słowa te powtarzam dzisiaj, dziękując Bogu za 24 lata mojej posługi [20] Kościołowi na Stolicy Piotrowej. W tym szczególnym dniu ponownie powierzam w ręce Matki Bożej życie Kościoła i tak bardzo doświadczonej ludzkości. Jej zawierzam również moją

⁶ „L'Osservatore Romano” 23(2003) nr 12, 20-21.